

fyldestigørende Maade ere Udtryk for de Krav, der bør stilles til teoretisk og praktisk fuldt uddannede Sproglærere og -lærerinder. Det vil være af stor Betydning for offentlige og private Undervisningsanstalter at kunne have et sikkert Holdepunkt ved Valget af deres Lærere i Sprog, og dette Holdepunkt haves ikke nu hverken i Institutbestyrerinde- eller Skoleembedsøksamenen, selv hvor Sprog ere Hovedfag, idet Sprogstudiet kun er en Del af et hele. Der bør desuden tages Hensyn til, at mange, som besidde fortrinlige Gaver til at blive Faglærere i Sprog, men som af en eller anden Grund ere forhindrede fra at tage en Universitetsøksamen, nu ere affaarne fra at opnaa et offentligt Vidnesbyrd om deres Dydighed, hvorved de kunde hyde den Konfurrence Trods, der kun lever af at føre Publikum bag Lyset. Uddannelsen, der skal gaa forud for de paatænkte Eksaminer, maa selvfølgelig være meget omfattende og grundig, og vil som Følge deraf blive alt for kostbar til, at Sprogkonservatoriet ved egne Midler kan gennemføre den. Lærerhonoraret kan ikke sættes lavere end 4 Kr. for Timen, hvilket for hvert Kursus vil medføre en Beskostning af 1,040 Kr., altsaa for de 3 Sprog 3,120 Kr. Et Kursus bør ikke bestaa af flere end 5 Deltagere, og til en Begyndelse vil der ikke blive optaget flere end 15 Deltagere i hvert Sprog. I alt vil der saaledes blive 9 Kursus med i alt 2,340 Timer, hvilket repræsenterer i Honorarer 9,360 Kr. Mere end 100 Kr. for hver Deltager vil der ikke kunne paaregnes, og der vil saaledes med 45 Deltagere blive et Underskud af selve Undervisningen paa 4,860 Kr. Det er dette Beløb, man ønsker dækket ved et aarligt Statsstilskud paa 5,000 Kr.

Andrageren henviser til, at Kjøbenhavns Sprogkonservatoriums snart femtenaarige Virksomhed med de bedste Lærere har givet Konservatoriet en Erfaring paa Sprogundervisningens Omraade, som ingen anden Undervisningsanstalt i Kjøbenhavn er i Besiddelse af, og han haaber paa Rigsdagens Velvilje i denne Sag særlig under Hensyntagen til de Anbefalere, der staa bag Andragendet.

Det ses ikke, at Andragendet har været hos Ministeren.

Udvalget gør ikke Indstilling.

65. Fra en stor Del Beboere af Glamsbjerg og Omegn om Opretelsen af et Apotek i Glamsbjerg. (Indbragt den 6te Februar 1900 af Folketingsmanden for Odense Amts 8de Valgkreds, Holm.)

Glamsbjerg er en fremblomstrende Stationsby paa Tommerup-Aksensbanen og danner et naturligt Knudepunkt for den nærmeste Omegn. Byen har omtrent 800 Indbyggere, der holdes 2 Markeder om Aaret og ugentlige Torvedage, Omegnen er frugtbar og tæt befolket med mange Landsbyer og 4 Herregaarde, og her bor baade Læge og Dyr-læge. Til nærmeste Apotek er der en Afstand af $1\frac{1}{2}$ til 2 Mil.

Det ses ikke, at Andragendet har været hos Ministeren.

Andragendet afgøres sammen med Andragendet under Nr. 68.

66. Fra Beboerne i Omegnen af Volk Mølle Holdeplads om, at den private Holdeplads der maa blive overtagen af Statsbanerne, og om, at et Sidespor maa blive anlagt. (Indbragt den 9de December 1899 af Folketingsmanden for Randers Amts 3dje Valgkreds, Bjerre.)

I Henhold til Statsbanernes Regnskab er Volk Mølle Holdeplads paa Randers-Grenaa Banen i Aaret 1896—97 benyttet som Afgangstation af 7,002 Personer med en Indtægt af 1,427 Kr., og i 1897—98 af 7,601 Personer med 1,619 Kroners Indtægt samt i 1898—99 af 8,186 Personer, der gav en Indtægt af 1,851 Kr. Dette viser en betydelig og stedse stigende Persontrafik. Det maa imidlertid bemærkes, at denne Trafik ventelig vil blive betydelig forøget, idet Afgangsforkholdene til Holdepladsen hidtil have været saa uheldige som vel mulig, hvilket nu er forandret, idet der ved Bidrag fra Amt, Kommune og private er anlagt en ny Stationsvej, som for de fleste af Omegnens Beboere forforkter Vejen i